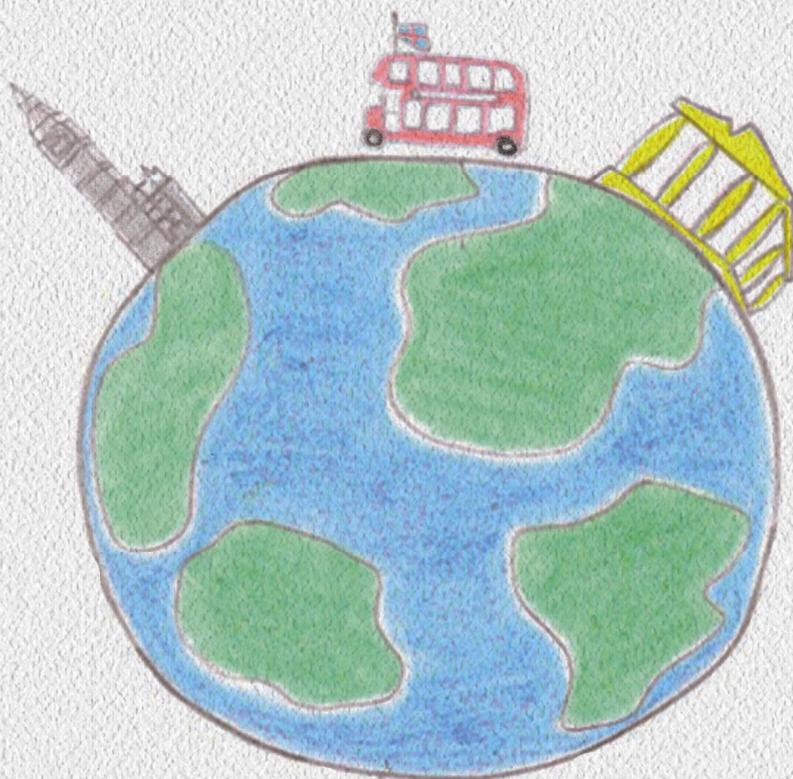

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΔΡΟΛΙΑ

Ο Φίλιππος στη Βρετανία

Η **Αντιγόνη Σδρόλια** είναι εκπαιδευτικός Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και εργάζεται στο Μουσικό Σχολείο Βόλου. Είναι παντρεμένη και μητέρα δυο κοριτσιών. Σπούδασε στο Τμήμα Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Τμήμα Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Συμμετείχε με διηγήματά της στις παρακάτω ανθολογίες διηγήματος:

- ✓ Εκδόσεις Καστανιώτη, Ανθολογία διηγήματος, «Ανορθόγραφα συνθήματα στους τοίχους», Β΄ Λογοτεχνικός Διαγωνισμός «Αντώνης Σαμαράκης» (2003)
- ✓ Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, Ανθολογία διηγημάτων για τη μετανάστευση «Γεια σου, φίλε!», «Ο Φιστικιάν και η σημαία»
- ✓ Εκδόσεις Καλέντη, «11 λέξεις», «Το γράμμα Ξ», 1^ο Βραβείο στον 3^ο Διαγωνισμό Διηγήματος ΛογωΤέχνης
- ✓ Εκδόσεις Έναστρον, «Μεταβιομηχανικοί τόποι», «Το πλινθοκεραμοποιείο Τσαλαπάτα»

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΔΡΟΛΙΑ

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Ιστορία βραχείας φόρμας για παιδιά πρώτης αναγνωστικής ηλικίας

Αντιγόνη Σδρόλια, Ο Φίλιππος στη Βρετανία

ISBN: 978-618-5147-16-7

Φεβρουάριος 2015

Επιμέλεια, διορθώσεις:

Αντωνία Αριστοδήμου

antonia.aristodi@gmail.com

Εικονογράφηση:

abnormal design

facebook.com/abnormaldesign

designabnormal@gmail.com

Σελιδοποίηση:

Ηρακλής Λαμπαδαρίου

www.lampadariou.eu

Εκδόσεις Σαΐτα

Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα

T.: 2510 831856

K.: 6977 070729

e-mail: info@saitapublications.gr

website: www.saitapublications.gr

Άδεια Creative Commons

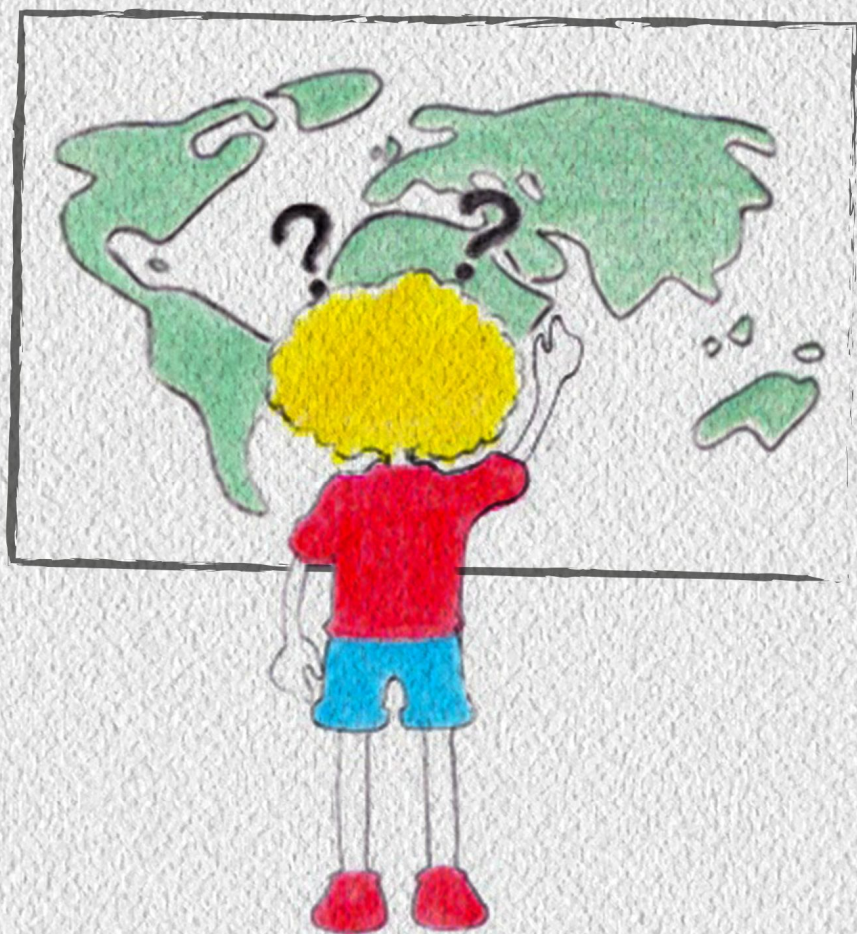
Αναφορά δημιουργού – Μη εμπορική χρήση

Όχι παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη της συγγραφέως και του εκδότη επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Με λένε Φίλιππο και η ζωή μου από τον Σεπτέμβριο θα αλλάξει. Τον προηγούμενο μήνα, δηλαδή τον Μάιο, ο μπαμπάς μου μας ανακοίνωσε ότι βρήκε καινούργια δουλειά στο Λονδίνο.

«Και πού είναι το Λονδίνο, μπαμπά; Είναι κοντά στο σπίτι της γιαγιάς; Είναι σαν το χωριό ή είναι πιο μεγάλο; Με το αυτοκίνητο θα πάμε; Να σας ακολουθώ με το ποδήλατο;» Τον τρέλανα τον άνθρωπο στις ερωτήσεις κι εκείνος απαντούσε ναι, ναι, ναι σε όλες.

Όλο αυτό το διάστημα οι γονείς μου είναι λίγο σαν κουρδισμένα παιχνίδια ή σαν ρομπότ. Κάνουν συνέχεια κινήσεις πέρα δώθε, μπαινοβγαίνουν στα δωμάτια χωρίς να κάνουν κάτι, κλειδώνονται να μην τους ακούμε, κι άμα είμαστε μπροστά, μιλάνε ακαταλαβίστικα. Δεν με πολυβλέπουν νομίζω. Με κοιτάνε βέβαια, αλλά νιώθω σαν να είμαι λίγο αόρατος. Όλη την ώρα μιλάνε στα τηλέφωνα –και στο σταθερό και στο κινητό, καμιά φορά και στα δυο συγχρόνως– ή παίζουν στον υπολογιστή ή συμπληρώνουν χαρτιά και γράφουν τα σχολεία που έχουν πάει και τις δουλειές που έχουν κάνει.

«Για μένα να γράψετε ότι με λένε Φίλιππο, έχω τελειώσει το νηπιαγωγείο και ξέρω να μαζεύω το

δωμάτιό μου» τους είπα κι αυτοί χαμογέλασαν, νομίζω για πρώτη φορά μέσα στην εβδομάδα που πέρασε.

Το βράδυ δεν κοιμάμαι πολύ καλά. Προχθές το απόγευμα η θεία μου, η Ελένη, μου είπε στο αυτί ότι στο Λονδίνο δεν μιλάνε ελληνικά, αλλά μια άλλη γλώσσα, τα αγγλικά. Σαν τα τραγούδια που ακούει η αδερφή μου στα ακουστικά όλη τη μέρα κι έχει γεμίσει το δωμάτιό της με αφίσες από αγόρια που μιλάνε αγγλικά και δεν καταλαβαίνω τι λένε! Και με κοροϊδεύει για τις δικές μου αφίσες, επειδή έχουν μόνο ζώα, όλους τους ήρωες της Μαδαγασκάρης! Ούτε χθες κοιμήθηκα καλά, όλο στριφογυρνούσα στο κρεβάτι μου, όλο άναβα το φως όταν ξυπνούσα, μέχρι που με κατάλαβε η μαμά και ήρθε να με ρωτήσει αν βλέπω κακό όνειρο.

Και τότε της είπα ότι στο Λονδίνο ΔΕΝ μιλάνε ελληνικά, μιλάνε μόνο αγγλικά! Η μαμά μου μάλλον το ήξερε, γιατί δεν έδειξε να της φαίνεται παράξενο.

«Μαμά, εγώ δεν ξέρω αγγλικά και τι θα κάνω στο σχολείο αν με πονάει η κοιλιά μου και θέλω να πάω στην τουαλέτα; Τι θα τους πω; Θα τα κάνω πάνω μου

και θα με κοροϊδεύουν τα άλλα παιδάκια» κλαψούρισα κάτω από το σεντόνι μου.

Τότε η μαμά μου είπε να τους πω τη λέξη τούαλετ και θα καταλάβουν όλοι. Το σκέφτηκα κάτω από το σεντόνι αγκαλιά με έναν μεγάλο λούτρινο γατούλη και δεν μου φάνηκε και τόσο δύσκολο τελικά. Και τη σαλάτα κάπως έτσι τη λένε περίπου, σάλατ. Και το όνομά μου γίνεται Φίλιπ. Κι έτσι σκέφτηκα ότι και τη γάτα θα τη λένε γατ.

Φέτος θα πάω πρώτη φορά στο σχολείο. Έχω ξαναπάει βέβαια, αλλά αυτό θα είναι κανονικό σχολείο για μεγάλα παιδιά. Πρώτη Δημοτικού λέγεται το σχολείο αυτό. Όλοι οι φίλοι μου θα πάνε Πρώτη Δημοτικού. Αλλά αν το Λονδίνο δεν έχει Πρώτη Δημοτικού, εγώ τι θα κάνω; Δεν θα μάθω γράμματα ποτέ; Έτρεξα να ρωτήσω τη θεία μου που μένει στον κάτω όροφο.

«Θα μάθεις, Φίλιππε, και μάλιστα είσαι πολύ τυχερός, γιατί θα ξέρεις να μιλάς και να διαβάζεις σε δυο γλώσσες».

Ναι, αλλά τι θα κάνω, αν η μαμά και ο μπαμπάς μιλάνε ΜΟΝΟ στα αγγλικά; Και σε ποια γλώσσα θα

σκέφτομαι; Κι όταν κοιμάμαι, σε ποια γλώσσα θα είναι τα όνειρα που θα βλέπω;

Το βράδυ φτιάξαμε πίτσα και είδαμε μια ταινία, «Ο Αστερίξ στη Βρετανία», και η θεία μου είπε ότι η Βρετανία είναι η Αγγλία! Ώστε κι ο Αστερίξ πήγε στην Αγγλία! Αυτό με χαλάρωσε κάπως.

«Και γιατί έχει δυο ονόματα;» ρώτησα.

Η θεία απάντησε ότι λέγεται και Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά δεν μου είπε άλλα, για να μη με μπερδέψει. Και μετά σκέφτηκε λίγο και είπε ότι θα τα μάθαινα όλα στο σχολείο, μάλλον για να με ξεφορτωθεί ή γιατί δεν ήξερε ούτε κι αυτή.

Λοιπόν, σκέφτηκα, αφού ο Αστερίξ πήγε στην Αγγλία και τα κατάφερε, και μάλιστα με ψεύτικο ζωμό –τσάι ήπιανε κι όχι το μαγικό ζωμό του δρυΐδη– το ίδιο θα συμβεί και σ' εμένα. Κι έτσι πρώτη φορά μετά από μέρες πήγα για ύπνο σίγουρος ότι κι εγώ θα τα κατάφερνα περίφημα.

Και τελικά είχα δίκιο. Θέλετε απόδειξη;

Λοιπόν, τις σελίδες αυτές τις έγραψα μόνος μου, γιατί ΕΜΑΘΑ να γράφω! Κι αν θέλετε να ξέρετε, ΥΠΑΡΧΕΙ Πρώτη Δημοτικού στο ελληνικό σχολείο του Λονδίνου!

Πέρυσι τέτοιον καιρό, για να μη στενοχωριέμαι, η θεία μού είπε να ζωγραφίσω στο μπλοκ μου τι έκανα και πώς ένιωθα τότε που έπρεπε να μετακομίσουμε σε ξένη χώρα. Πήρα λοιπόν τους μαρκαδόρους μου και στρώθηκα στη δουλειά, για να ξεχνιέμαι και να μην ανησυχώ πολύ.

Και τώρα κάθισα και τα έγραψα όλα σ' αυτό το χαρτί. Κοιτούσα τις εικόνες στο μπλοκ και τους έβαζα λόγια. Μάλλον έτσι θα γίνονται και τα κόμικς.

Με βοήθησε και η μαμά μου λιγάκι στην ορθογραφία, αλλά δεν θα σας πω πού και πώς. Τα περισσότερα τα έκανα μόνος μου.

Και μάλιστα μπορώ και στα αγγλικά: Do you believe me?¹

¹ Με πιστεύετε; (ελληνική μετάφραση της αγγλικής φράσης)

do you believe me?

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαΐτα** ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαΐτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της **αγάπης** για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της **δημιουργικότητας**,
ο ζέφυρος της **καινοτομίας**,
ο σιρόκος της **φαντασίας**,
ο λεβάντες της **επιμονής**,
ο γραίγος του **οράματος**,
καθοδηγούν τη σαΐτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε
τα βιβλία να πετάξουν ελεύθερα!

Η αγωνία ενός παιδιού μπροστά στην άγνωστη γλώσσα ενός άγνωστου τόπου αποτελεί το κεντρικό θέμα αυτής της ιστορίας. Ξεδιπλώνονται οι σκέψεις και τα ερωτηματικά που γεννιούνται πριν από τη μετανάστευση της οικογένειας στο εξωτερικό.

